

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1857/2024
22.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „Пролетер“ АД Фабрика чарапа Ивањица, чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2799/23 од 13.02.2024. године, у седници већа одржаној 22.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2799/23 од 13.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 108/21 од 24.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број .../... од 10.06.2021. године и захтев да се обавезе тужени да тужиоцу уместо враћања на рад исплати 18 месечних плата које је тужилац остварио у последњем месецу који је радио код туженог. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2799/23 од 13.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, те одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту ..., по основу уговора о раду бр. .../... од 14.06.2010. године. Оспореним решењем туженог број .../... од 10.06.2021. године, тужиоцу је отказан уговор о раду применом члана 179. став 3. тачка 4) и члана 186. Закона о раду и члана 7. ст. 1. и 2. и члана 10. Правилника о алкотестирању запослених код послодавца „Пролетер“ АД Фабрика чарапа Ивањица, због повреде радне дисциплине, зато што је дана 13.05.2021. године, током контроле присуства алкохола у организму, извршене на основу налога заменика директора код туженог, у просторијама производног погона у 22,05 часова, од стране ББ запосленог у Привредном друштву „Securiti system s.p.a.s 032“ доо Чачак, у присуству директора производње ВВ, коришћењем уређаја за тестирање alcoviosor MERQURI тип ГМ-1-22, који је испуњавао метролошке захтеве прописане Правилником о етилометрима, утврђено да је тужилац био под дејством алкохола са 0,35 промила, те да је тужилац Записник о извршеној контроли без примедби потписао. Пре отказа уговора о раду тужиоцу је достављено упозорење од 21.05.2021. године о постојању разлога за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе која му је стављена на терет на које се тужилац изјаснио. Долазак на рад под дејством алкохола представља повреду радне обавезе, утврђену као разлог за отказ уговора о раду чланом 12. Правилника о алкотестирању запослених ког туженог, који у члану 10. предвиђа нулту толеранцију на алкохол на радном месту.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05... 95/18), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, између осталог, због доласка на рад под дејством алкохола или других опојних средстава, односно употребе алкохола или других опојних средстава у току радног времена, које има или може да има утицај на обављање послова.

Према одредби члана 180. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења (став 1); у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење (став 2); упозорење се доставља запосленом на начин

прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона (став 3).

Према члану 7. Правилника о алкотестирању запослених ког послодавца „Пролетер“ АД Фабрика чарапа Ивањица број XXV-50/16 од 28.07.2016. године, контролу у било које време у току 24 часа (физичку радњу алко-тестирања), без претходне најаве и обавештења, по принципу случајног избора или по основу Налога за алко-тест врши радник физичко-техничког обезбеђења оспособљен за вршење контроле алко-тестом, употребом алко-тест апарата који је мерни уређај етилометар за које постоји Уверење о одобрењу типа мерила издато од стране надлежног органа као и важећи документ о периодичној контроли издат од стране правног лица овлашћеног за оверавање мерила (став 1). По извршеном тестирању попуњава се Записник о алко-тесту који потписује лице које је вршило тестирање, запослени или друго лице који су подвргнути алко-тесту, као и лице (руководилац, непосредни руководилац запосленог, лице задужено за безбедност и здравље на раду, други запослени у привредном друштву или радник физичко-техничког обезбеђења) које је присуствовало тестирању и које потврђује податке из Записника о алко-тесту (став 2).

Према члану 10. Правилника, сматра се да је тестирано лице у алкохолисаном стању уколико је тестом утврђена количина алкохола већа од 0‰ (нула промила) односно код запослених или других лица не сме бити утврђена било која количина алкохола.

Чланом 12. став 1. алинеја 1) Правилника, прописано је да запослени чини повреду радне дисциплине и правила понашања ако је провером, путем алко-теста, утврђено да је запослени у алкохолисаном стању, било да је дошао на посао под утицајем алкохола или је до алкохолисаности дошло употребом алкохола на раду.

Како је током контроле од стране радника физичко-техничког обезбеђења код туженог, утврђено да је тужиоцу, у просторијама производног погона, дана 13.05.2021. године у 22,05 часова, измерена заступљеност алкохола у организму од 0,35 промила, што се код туженог сматра алкохолисаности, то је тужилац поступио супротно прописаној забрани доласка на рад под дејством алкохола и учинио повреду радне обавезе предвиђену као разлог за отказ уговора о раду. По оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац починио повреду радне дисциплине која му је стављена на терет–долазак на рад под дејством алкохола, чиме су се стекли услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 3. тачка 4) Закона о раду, у вези са чланом 7. ст. 1. и 2. и чланом 10. Правилника о алкотестирању запослених ког туженог послодавца.

Како је одбијен, као неоснован, тужбени захтев за поништај решења којим је тужиоцу отказан уговор о раду, неоснован је и захтев за накнаду штете у висини 18 месечних плата које је остварио у последњем месецу у коме је радио код туженог.

По налажењу Врховног суда наводима ревизије којима се указује да је поступак утврђивања алкохолисаности непотпуно и погрешно утврђен, побија и утврђено чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Како се и осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 153. и 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић